

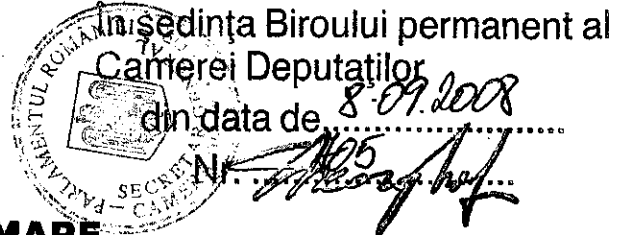
Parlamentul României

Comisia pentru afaceri europene

APROBAT

Nr. 40 / 126
București, 16 iulie 2008

INFORMARE

privind participarea unei delegații a Comisiei pentru afaceri europene a Parlamentului României, la reuniunea președinților COSAC

Paris, 6-7 iulie 2008

Scopul principal al reuniunii președinților organelor specializate în afaceri comunitare și europene este, conform Regulamentului, pregătirea celei de-a XL-a reuniuni ordinare COSAC, din 3-4 noiembrie 2008.

Membrii delegației:

Domnul deputat George BĂEȘU, domnul senator Péter ECKSTEIN KOVÁCS, domnul Dan MATEI, consilier în cadrul Secretariatului Comisiei și domnul Marian POPA, consilier la Direcția pentru afaceri europene a Senatului.

Discursul domnului Bernard ACCOYER, președintele Adunării Naționale a Franței

În deschiderea lucrărilor, domnul Bernard ACCOYER, s-a adresat participanților, punctând implicarea tot mai accentuată în construcția europeană, a parlamentelor naționale, de la prima reuniune COSAC, desfășurată tot la Adunarea Națională a Franței, în noiembrie 1989, până în prezent. În 1999, Tratatul de la Amsterdam a luat act de rolul incontestabil al parlamentelor naționale, dedicându-le un Protocol, care menționa explicit COSAC ca forum al cooperării interparlamentare. Acum, Tratatul de la Lisabona „le conferă adevărate arme pentru a conta în deciziile europene”. Spiritul noilor prerogative prevăzute în Tratatul de la Lisabona indică necesitatea unității parlamentelor naționale, pentru a se realiza apropierea cetățenilor de instituțiile europene și pentru ca acestea să devină catalizator al consensului, „depășind astfel, timiditatea obișnuită a negocierilor interguvernamentale”.

Observând că obiectivele primelor reuniuni COSAC rămân actuale și după 20 de ani, vorbitorul a subliniat necesitatea unei acțiuni imediate pentru promovarea proiectului european. În acest sens, a menționat propunerea avansată cu ocazia Conferinței președinților de parlamente naționale, care a avut loc la Lisabona, în iunie a.c., de a pune în practică încă de acum, noile prerogative acordate de Tratat. Același lucru ar trebui făcut și de către instituțiile europene. Acesta ar fi un răspuns concret și imediat îngrijorărilor cetățenilor, demonstrate de rezultatele referendumului din Irlanda.

Desfășurarea lucrărilor

Lucrările au fost conduse de domnul Pierre LEQUILLER, președintele delegației pentru UE din Adunarea Națională a Franței și de domnul Hubert HAENEL, președintele delegației pentru UE din Senatul Franței.

Domnul Pierre LEQUILLER a informat asupra deciziilor adoptate la reuniunea troicii: au fost aprobate proiectul ordinii de zi, programul celei de-a XL-a reuniuni ordinare COSAC din 3-4 noiembrie 2008, rezumatul celui de-al 10-lea Raport bianual COSAC, testele de subsidiaritate următoare (Propunere pentru o directivă a Consiliului pentru implementarea principiului tratamentului egal al persoanelor, indiferent de religie, credință, dizabilitate, vârstă sau orientare sexuală, respectiv Propunere pentru o directivă a Parlamentului European și Consiliului privind standardele de calitate și siguranță pentru donarea, procurarea, testarea, prezervarea, transportul și caracterizarea organelor umane). Propunere pentru o directivă a Parlamentului European și Consiliului privind legislația aplicabilă, jurisdicția, recunoașterea deciziilor administrative în domeniul succesiunilor și testamentelor, propusă inițial pentru examinare în 2008, va fi amânată pentru anul viitor.

Solicitarea delegației Ungariei, de introducere pe ordinea de zi a unei dezbateri asupra încălcării principiului subsidiarității¹ de către propunerea de Regulament instituind o Autoritate europeană a pieței comunicațiilor electronice (COM (2007) 699), a fost respinsă. Un argument hotărâtor l-a reprezentat și respingerea din Consiliul UE din 12 iunie a.c.

Solicitarea Camerei superioare a Parlamentului Olandei, de introducere pe ordinea de zi a rezoluției delegațiilor Benelux, privind îmbunătățirea sistemelor de management și de control a execuției bugetului comunitar, a fost amânată. Motivele invocat au fost, pe de o parte, complexitatea și caracterul litigios al dezbaterii, iar pe de altă parte, inutilitatea dezbaterii înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care conține prevederi în acest sens. Solicitarea Camerei Reprezentanților din Cipru, de introducere pe ordinea de zi a unei dezbateri privind efectele asupra procesului de aderare al Turciei la UE,

¹ Prin aceea că Regulamentul ar permite Autorității europene să emită un aviz asupra analizei pieței din statul membru al cărei Autoritate națională de reglementare nu ar reuși să emită acel aviz, în termen. Precum și prin aceea că prevederile privind colectarea și redistribuirea redevențelor pentru dreptul de utilizare a radiofrecvențelor și numerelor, ar limita drepturile exclusive actuale ale statelor membre.

a recente decizii a Curții Constituționale de dizolvare a partidului de guvernământ și a interdicției de participare la viața politică a unor membri importanți ai acelui partid, inclusiv a președintelui Turciei și a primului ministru, a fost respinsă fiind considerată inoportună o discuție despre afacerile interne ale unui stat.

Cererea Comisiei pentru integrare europeană a Radei Supreme a Ucrainei, ca o delegație a Comisiei să participe la cea de-a 40-a reuniune COSAC, în calitate de invitat special, a fost respinsă.

Primele intervenții ale participanților au conturat preocupările față de rezultatul referendumului din Irlanda, inclusiv din perspectiva influenței acestei situații asupra abordării altor teme ale agendei Uniunii.

Domnul Jo LEINEN – Președintele Comisiei pentru afaceri constituționale a Parlamentului European, a acuzat caracterul confuz și defensiv al strategiei de comunicare folosite pentru promovarea Tratatului de la Lisabona, comparativ cu mesajele mai puternice au de care au beneficiat euroscepticii.

Comunicarea deficitară nu este doar o problemă a instituțiilor UE ci a clasei politice în întregime (partide, parlamente naționale, alte instituții naționale).

Există asociații pro-europene în multe state membre, dar trebuie organizată o mișcare pro-europeană.

Soluția ar fi construcția unei strategii de comunicare asemănătoare celei pentru adoptarea monedei unice, cu implicarea aleșilor locali.

Domnul René VAN DER LINDEN, președintele Comisiei pentru organizații europene din prima Cameră a Parlamentului Olandei, a amintit că reuniunea ordinară COSAC va avea loc la puțin timp după Consiliul European. Aceasta va face ca subiectul măsurilor care trebuie adoptate pentru ratificarea Tratatului și în Irlanda, să constituie o temă majoră de dezbateri.

Militând pentru organizarea unei dezbateri privind exercițiul bugetar al UE și mecanismele de control pentru perioada care începe cu 2013, vorbitorul a argumentat că prioritățile Uniunii după 2013, inclusiv modul în care se cheltuie și se supraveghează cheltuirea fondurilor comunitare, vor trebui comunicate populației pentru buna organizare a alegerilor pentru Parlamentul European, din iunie 2009. Aceeași viziune este împărtășită și de către domnul Hermann DE CROO, președintele Comisiei pentru afaceri europene a Camerei Reprezentanților din Belgia.

Domnul Mátyás EÖRSI, președintele Comisiei pentru afaceri europene a Adunării Naționale a Ungariei, a subliniat necesitatea ca problema votului irlandez să nu fie trecută sub tăcere, ci să fie serios și detaliat dezbătută, pentru că populația Ungariei și a altor state membre, așteaptă o analiză aprofundată.

Domnul Bernard DURKAN, președintele Comisiei pentru afaceri europene a Parlamentului Irlandei, a recunoscut eșecul din Irlanda, ca pe cel mai mare obstacol în dezvoltarea politicilor Uniunii, menționând că motivele respingerii nu au avut nici o legătură cu Tratatul de la Lisabona. Euroscepticismul este în creștere, dar în cazul votului pentru Tratat, tabăra opusă Tratatului a beneficiat de o organizare și de fonduri internaționale, raliind forțe de extremă stânga și de extremă dreapta. Totuși, subiectele care au creat probleme trebuiau explicate mai inteligibil, pentru a se fi evitat specularea lor de către tabăra anti-Tratat.

La rândul său, domnul Mario PESCANTE, președintele Comisiei pentru afaceri europene a Camerei Deputaților din Parlamentul Italiei, a observat „o răcire a climei”, produsă de votul irlandez, dar și amplificarea mesajului prin noile reacții de respingere a Tratatului, din Republica Cehă și Polonia. În condițiile în care opțiunea pentru Uniune se menține la 87%, înseamnă că reacțiile adverse provin din sentimentul cetățenilor din întreaga Uniune, nu numai din Irlanda, că nu sunt suficient de protejați față de fenomene ca migrația și scăderea veniturilor. Dialogul cu populația trebuie reluat, demonstrate marile avantaje ale apartenenței la UE și dezbătute dezavantajele.

Domnul Miguel ARIAS CANETE, președintele Comisiei mixte pentru UE din Parlamentul Spaniei, a reluat ideea că Tratatul de la Lisabona nu este suficient de inteligibil, precum și ideea motivelor respingerii, datorate crizelor care afectează întreaga populație a UE. De aceea, atât la nivelul Consiliului European, cât și la nivelul COSAC, sentimentele populației ar trebui să facă obiectul unor preocupări mai substanțiale.

Domnul Michael CONNARTY, președintele Comisiei pentru monitorizare parlamentară din Camera Comunelor, a explicat modalitatea în care Tratatul a fost supus dezbaterii în Regatul Unit. Nu s-a optat pentru un referendum pentru că acesta „ar fi fost condus de presă”. În continuare, recomandă crearea de forum-uri în parlamentele naționale ca parte a unei vaste dezbateri publice.

Exprimând suport pentru ideea că „starea de rău european” se manifestă nu doar în Irlanda, domnul Hubert HAENEL a avertizat asupra riscului ca după rezolvarea problemelor privind ratificarea Tratatului, oficialii europeni și cei din parlamentele și guvernele statelor membre să acționeze la fel ca înainte de votul negativ.

Lordul Julian GRENFELL, președintele Comisiei pentru Uniunea Europeană din Camera Lorzilor, a arătat că ratificarea nu este problemă instituțiilor europene, ci a parlamentelor naționale. Nu este momentul unei acțiuni concertate, acum, când parlamentele intră în vacanță, dar în octombrie trebuie să existe deja strategii pentru îmbunătățirea comunicării.

Domnul Jan BAUER – Vicepreședinte al Comisiei pentru afaceri europene din Camera Deputaților, a explicat procedura internă de ratificare din Republica

Cehă, unde se așteaptă decizia Curții Constituționale și a ținut să sublinieze că viteza de ratificare nu trebuie să afecteze calitatea procesului.

Doamna Anna KINBERG BATRA, președintele Comisiei pentru afaceri europene din Parlamentul Suediei, a explicat procedura de ratificare din țara sa, dând asigurări că ratificarea se derulează conform programului inițial.

Domnul Kurt BODEWIG, membru al Comisiei pentru problemele UE, din Bundestag, a explicat întârzierea definitivării ratificării Tratatului în Germania, prin plângeri individuale, depuse de cetățeni, la Curtea Constituțională. Se așteaptă o decizie, în noiembrie 2008. Vorbitorul a amintit eforturile președinției germane după votul negativ din 2005, în Franța și Olanda, reușindu-se să se repornească întreg procesul. Dezbaterile aprofundate în parlamentele naționale sunt o soluție.

Domnul Pierre LEQUILLER a arătat că în realitate, votul irlandez nu a fost determinat de euroscepticism ci de euroindiferență. Cetățenii nu cunosc Tratatul și de aceea au agreat lozinca „dacă nu ști votează nu”, folosită în campania pentru respingerea Tratatului.

Discursul domnului Jean-Pierre JOUYET, secretar de stat pentru afaceri europene, cu privire la prioritățile președinției franceze

Domnul Jouyet a arătat că programul președinției franceze a fost construit cu ambiția de a răspunde principalelor preocupări ale cetățenilor și așteptărilor lor concrete, fiind axat pe 4 priorități:

- Combaterea încălzirii globale și securității energetice
- Adoptarea unui Pact european privind migrația și azilul
- Relansarea politicii de apărare europeană
- Bilanțul de sănătate a Politicii Agricole Comune

Parlamentele naționale au un rol important în informarea cetățenilor.

Pe plan internațional se manifestă diverse tipuri de crize: financiară, Irak, Afganistan, Zimbabwe, Georgia.

Pe plan european, Parlamentul European și Comisia se apropie de finalul mandatului, ceea ce implică pentru semestrul viitor, o agendă legislativă foarte încărcată.

Președinția franceză va lansa lucrările grupului de reflexie privind viitorul Uniunii la orizontul anilor 2020-2030.

Votul negativ din Irlanda este o realitate politică pe care nu putem decât să o respectăm și să o acceptăm. Trebuie asigurat un interval de timp suficient pentru cetățenii și autoritățile irlandeze pentru a identifica soluția. Totuși Tratatul de la Lisabona există. A fost semnat de 27 de state membre și este important ca toate aceste state să se pronunțe și în ce privește ratificarea.

Metoda pe care și-o propune Franța se întemeiază pe două principii: coordonarea cu partenerii și apropierea de popoarele europene.

În domeniul combaterii încălzirii globale și securității energetice, președinția franceză dorește să obțină un acord politic în Consiliu, privind pachetul energie-climă, până la finalul anului 2008, astfel încât rolul de motor al UE în negocierile internaționale pe această temă să poată fi susținut în cadrul Conferinței de la Copenhaga din 2009.

În domeniul migrației, se dorește coordonarea politicilor din toate statele membre, într-un spirit de solidaritate și de responsabilitate. Consiliul European din octombrie ar urma să adopte un Pact european privind migrația și azilul, care va cuprinde propuneri tradiționale privind imigrația ilegală și controlul frontierelor, dar va introduce și 3 teme noi: imigrarea economică, azilul și sinergiile dintre migrație și politica de dezvoltare.

Pactul se va înscrie în prevederile programelor de la Tampere și de la Haga, comunicărilor Comisiei și agendei legislative, ca și procesului de cooperare cu statele de origine. Necesitatea de a se respecta marile principii umaniste ale UE și dreptului european și internațional.

Pactul a fost elaborat în strânsă colaborare cu toate statele membre și cu Comisia și va face obiectul unei prime dezbatere la Consiliul JAI informal de la Cannes, din 7-8 iulie a.c. Se dorește un acord la Consiliul European din octombrie.

În domeniul securității și apărării europene, s-a porni de la observația că Europa, deși este o putere industrială, economică, financiară, agricolă majoră, nu este actorul global care ar trebui să fie.

Strategia de securitate va fi actualizată conform numărului actual de membri și amenințărilor recente: securitatea alimentară, securitatea energetică, combaterea proliferării și apărarea informatică.

Multiplicarea crizelor impune întărirea capacităților militare și civile. Concret, trebuie dezvoltat Centrul UE de planificare și conducere a operațiilor. „Viziunea politică reînnoită” pe care se bazează acest demers, cuprinde „complementaritatea între apărarea europeană și NATO și relansarea relației Franței cu NATO.

În domeniul Politicii Agricole Comune, se speră realizarea unui acord în Consiliu până în noiembrie, asupra bilanțului de sănătate.

Va fi lansată reflexia asupra viitorului PAC.

Se va încerca realizarea unui progres în ce privește transparența și responsabilitatea actorilor financiari.

Dezvoltarea competitivității economiei europene prin sprijinire IMM-urilor. Comisia tocmai a prezentat propunerea Act pentru întreprinderile mici din Europa.

Întărirea dimensiunii sociale a acțiunii UE se va realiza prin intermediul noii Agende sociale propusă de Comisie la 2 iulie.

La 13 iulie va avea loc reuniunea șefilor de state și de guverne cu tema "Procesul Barcelona: o Uniune pentru Mediterana", cu scopul de a pune în practică proiecte concrete de dimensiuni regionale.

În încheiere, vorbitorul a subliniat că se dorește o Europă în care dezbaterea este posibilă și care aduce răspunsuri concrete cetățenilor săi.

În luările de cuvânt au fost exprimate următoarele opinii:

- Cetățenii doresc o Uniune care să nu se limiteze la un rol economic; UE trebuie să își sporească capacitatea de a gestiona probleme globale (Martine ROURE – Vicepreședinte al Parlamentului European)
- Problema irlandeză nu este una internă; nu trebuie plasată principala răspundere pe Parlamentele naționale ci trebuie acționat la nivelul UE, printr-o asumare de răspundere mai mare a instituțiilor Uniunii (Svend AUKEN – președintele Comisiei pentru afaceri europene a Parlamentului Danemarcei și Rossana BOLDI – președintele Comisiei pentru afaceri europene din Senatul Italiei)
- Ipocrizia politicianilor este cauza respingerii Tratatului; se practică acuzarea UE de toate relele, pentru a se câștiga capital politic pe plan intern (Laurent MOSAR, președintele delegației Camerei Deputaților din Luxemburg)
- Încrederea în UE poate fi restaurată și prin reușita unor proiecte cum este de exemplu pachetul climă-energie
- Să fie menținută perspectiva extinderii cu state din Balcanii de Vest și cu Turcia (Anton KOKALJ, președintele Comisiei pentru afaceri europene a Adunării Naționale a Sloveniei)
- Trebuie asigurate sursele de aprovizionare cu hidrocarburi și dezvoltate capacitățile de producție a energiei prin tehnologii nucleare (Michael CONNARTY)
- Aderarea Turciei trebuie sprijinită, așa cum o fac statele care nu vor supune acest subiect referendumurilor, dar și prin evitarea unui „limbaj negativ” relativ la problemele pe care țara le mai are încă, pentru a nu alimenta opoziția internă (Yasar YAKIS - președintele Comisiei pentru armonizare cu UE din parlamentul Turciei)
- BCE nu ar trebui să aibă doar rol de control asupra inflației (delegați din Danemarca și Luxemburg) ci ar trebui extinse competențele și la ocuparea forței de muncă
- Integrarea socială a Romilor trebuie să fie pe agenda UE, pentru că sunt aproximativ 5 milioane de romi în UE, iar populația are caracteristici speciale de mobilitate, tradiții, cultură, fără a crea însă probleme majore;

amprentarea romilor din Italia nu este o acțiune conformă standardelor UE (senator Peter ECKSTEIN-KOVACS – membru al Comisiei pentru afaceri europene a Parlamentului României)

Au fost de asemenea adresate întrebări:

- Se va pune în discuție sub mandatul președinției franceze, problema utilizării bio-combustibilului și cea a „directivei Gazprom”? (Lordul Julian GRENFELL)
- Care este obiectivul final al gestionării problemei energetice? (Mátyás EÖRSI)

Răspunzând comentariilor și întrebărilor adresate, Domnul Jouyet a arătat că:

- Ar fi ideal ca toate instituțiile UE să aibă consultări cu cetățenii, într-un cadru suficient de bine realizat pentru a atenua suspiciunile acestora;
- Într-adevăr tema climă-energie are un potențial mare în percepția cetățenilor UE datorită substanței sale; atât președinția Consiliului cât și celelalte instituții implicate acționează conform planurilor stabilite;
- au mai existat proiecte ca BCE să se ocupe de investiții în infrastructuri; piețele financiare trebuie mai bine reglementate. Și acesta ar putea fi un rol atribuit BCE; totuși rolul actual, de „pilotaj” în domeniul prețurilor și inflației, nu este ușor, pentru că sunt surse externe de creștere a inflației, iar Banca are misiunea de a asigura ca aceste probleme să nu fie internalizate în Uniune; o cooperare mai bună între ECOFIN și BCE ar fi o soluție pentru „valorificarea” mai bună a BCE;
- Trebuie păstrată perspectiva extinderii UE cu state din Balcanii de Vest; cadrul instituțional permis de Tratatul de la Nisa în domeniul extinderii trebuie perfecționat
- O dezbatere asupra avantajelor și riscurilor energiei nucleare ar fi utilă, în cadrul dezbaterii climă-energie; se caută reducerea riscurilor, în noiembrie fiind prevăzută lansarea unui proiect de directivă privind securitatea nucleară;
- Trebuie realizat un raport de egalitate între UE și Gazprom;
- Turcia va fi evaluată de UE nu de Franța sau de președinția franceză;
- Integrarea romilor face obiectul unei comunicări a Comisiei, în cadrul Agendei sociale

Discursul doamnei Benita FERRERO-WALDNER, comisar european pentru relații externe și politica europeană de vecinătate, pe tema “Procesul Barcelona: o Uniune pentru Mediterana”

Uniunea pentru Mediterana regroupează alături de cele 27 de state membre ale UE, 12 țări mediteraneene și 4 țări din Balcani care mărginesc Mediterana. Plecând de la constatarea diferențelor existente între cele două țărmuri ale Mediteranei, președinția franceza împreună cu omologii săi europeni și mediteraneeni a inițiat o nouă dinamică în favoarea parteneriatului în

M Mediterana. Această nouă construcție este fundamentată atât pe experiența Procesului Barcelona, inaugurat acum 13 ani la inițiativa Spaniei și Franței, cât și pe dezvoltarea considerabilă a unor noi motivații, funcționări și mijloace de acțiune. Unul din obiectivele prioritare ale Procesului Barcelona este instalarea unei zone de liber schimb având ca orizont anul 2010. Progresele sunt însă lente.

Proiectul UM este centrat pe 3 principii:

- mobilizare politică la cel mai înalt nivel a reuniunilor șefilor de stat și de guvern la fiecare doi ani ;
- guvernare pe picior de egalitate, materializată printr-o co-președinție nord-sud și un secretariat permanent paritar;
- prioritate acordată proiectelor concrete având o dimensiune regională.

Situația politică din regiune este mai bună decât cu câteva luni în urmă: dinamică pozitivă în Orientul apropiat (încetarea focului în Gaza, reluarea negocierilor israelo-siriene, acordul de la Doha pentru Liban, reactivarea negocierilor cu Iranul, pe marginea dosarului nuclear). Se mențin aspecte negative importante (atentatul de la Ierusalim și reacțiile provocate, incertitudinea privind răspunsul Iranului față de propunerea europeană).

UE este activă în regiune: misiune de experți electorali în Liban, finalizarea Acordului de Asociere cu Siria și utilizarea acestuia ca stimulent pentru o deschidere a autorităților siriene către negocieri cu Israelul și către un acord privind Libanul, creșterea nivelului relațiilor UE cu Israelul, pe baza progreselor procesului de pace, inițierea de negocieri cu Libia pentru un acord de cooperare, negocieri cu Iranul.

Doamna Ferrero-Waldner a apreciat că actualul context politic impune ca UE să nu rămână pasivă față de regiunea mediteraneană. În mod evident, Mediterana rămâne o regiune sensibilă, în care persistă conflicte bilaterale de lungă durată, ceea ce face ca realizarea unui dialog politic consistent să fie extrem de dificilă. Implicarea UE este reclamată și de necesitatea menținerii unui dialog cultural adaptat. În aval fata de sommetul UEM de la Paris-13 iulie, obiectivele la care se solicită și participarea parlamentelor naționale sunt : întărirea nivelului politic al relațiilor UE/Mediterana, împărțirea mai echitabilă a responsabilităților, promovarea unor mari proiecte regionale și implicarea mai dinamică a sectorului privat. Noua structură va întări principiul co-partajării proiectelor.

Reuniunea de vârf de la Paris este o urmare a Procesului de la Barcelona, lansat în 1995 și dorește să dea o nouă „ambitie” Mediteranei. Deși Procesul de la Barcelona are un bilanț nuanțat, există realizări remarcabile. Există totuși sentimentul că trebuie să se producă un progres, fixate noi obiective și mijloace pentru îndeplinirea acestora. Reuniunea urmărește consolidarea

nivelului politic al relațiilor UE cu partenerii mediteraneeni, mai buna împărțire a responsabilităților multilaterale, cu acești parteneri, promovarea marilor proiecte regionale, implicarea sectorului privat.

Evocând viitoarele probleme ale proiectului mediteranean, printre care co-președinția și sediul secretariatului, s-a exprimat voința politică de a se promova șase proiecte prioritare ale Uniunii. Acestea includ depoluarea Mării Mediterane, autostrăzile pe mare și terestre, rețeaua de protecție civilă, universitatea euro-mediteraneană și programul destinat încurajării IMM-urilor. De asemenea, proiecte vizând accesul și ameliorarea resurselor de apă vor putea fi adăugate în următorii ani în vederea asigurării aprovizionării cu apă potabilă și a stabilirii unor sisteme de irigare sau de tratament a deșeurilor. În ansamblu, aceste proiecte pot contribui la crearea unei convergențe reale pe cele două maluri ale Mediteranei.

Provocările proiectului: crearea a peste 22 milioane de noi locuri de muncă în 15 ani, în statele partenere, realizarea unei creșteri economice de 6-7%, investiții importante, în special europene, conservarea Mării Mediterane împotriva schimbărilor climatice, amenințările la pacea și securitatea regiunii, respectiv necesitatea de a stabili un dialog între părți, pentru o soluție definitivă, durabilă și justă a conflictului israelo-palestinian, dialogul cultural.

La rândul său, domnul Alain LE ROY, ambasador, însărcinat de președintele Republicii franceze, cu Uniunea pentru Mediterana a subliniat importanța momentului politic privind proiectul mediteranean, care implica direct șefi de state și de guvern din 43 de țări.

Comentariile și întrebările participanților au marcat anumite rezerve motivate fie de absența unor proiecte pentru dezvoltarea democrației și pentru garantarea caracterului laic al proiectului, de vreme ce religia nu trebuie să fie implicată în afacerile statului (Luuk BLOM, membru al Camerei Reprezentanților din Olanda, Onur Basaran OYMEN, vicepreședintele Comisiei pentru armonizare cu UE din parlamentul Turciei, Dr. Franz Eduard KÜHNEL, membru al Comisiei pentru afaceri europene din Consiliul Federal al Austriei), fie tipul de relații existente între statele mediteraneene partenere UE, care sunt „zero” sau „riscante”, nefiind foarte clară participarea sau rolul unor state cum ar fi Teritoriul Gaza care nu aparține Autorității palestinienilor, Qatar, Arabia Saudită (Hermann De CROO, Franz Eduard KÜHNEL), fie imprevizibilitatea evenimentelor din regiune (Anton KOKALJ).

O altă serie de argumente au vizat scepticismul generat de nerealizările și chiar conflictele din cadrul Procesului de la Barcelona (Miguel ARIAS CANETE, Elsa PAPADIMITRIOU, președintele Comisiei pentru afaceri europene din parlamentul elen și Kurt BODEWIG, membru la Comisiei pentru problemele UE, din Bundestagul german), lipsa unor date certe privind valoarea și sursa fondurilor necesare pentru noul proiect, dimensiunea Secretariatului și capacitatea de control a cheltuirii contribuțiilor financiare ale UE (Miguel ARIAS CANETE, Franz Eduard KÜHNEL).

S-a exprimat opinia că Uniunea pentru Mediterana ar trebuie să fie parte a Procesului Barcelona, iar suprapunerile trebuie evitate (Luuk BLOM și Kurt BODEWIG)

S-a manifestat de asemenea preocuparea ca Uniunea pentru Mediterana să nu conducă la neglijarea vecinătății de Est a UE (Antanas VALIONIS, vicepreședintele Comisiei pentru afaceri europene din parlamentul Lituaniei și Marko MIHKELSON, președintele Comisiei mixte pentru UE din Parlamentul Estoniei), iar domnul Onur Basaran OYMEN, vicepreședintele Comisiei pentru armonizare cu UE din parlamentul Turciei, a subliniat că Uniunea pentru Mediterana trebuie să fie independentă de politica de extindere a UE, de negocierile de aderare și de procesul de preaderare al Turciei.

Răspunzând acestor comentarii, domnul Alain LE ROY a precizat:

- Procesul de la Barcelona conține și o Declarație privind drepturile omului; se dorește impunerea statului de drept în cazul partenerilor mediteraneeni, dar nu trebuie pierdut din vedere că este vorba de societăți în schimbare a căror dinamică nu permite acțiuni destabilizatoare
- Politica regională a UE nu va fi afectat de UM
- Secretariatul va cuprinde specialiști în energie, infrastructuri, transport, etc.

Doamna Benita FERRERO-WALDNER a subliniat că:

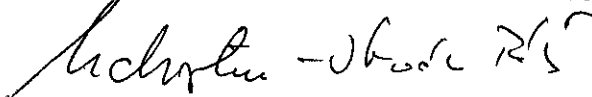
- Nu a fost abandonat proiectul unei Uniuni a Mării Negre; a fost creată sinergia Mării Negre, sub președinția germană, existând deja proiecte concrete, în curs de realizare;
- Statele din Est și cele Baltice doresc forme de cooperare, iar Uniunea susține cooperări regionale;
- Controlul financiar va fi asigurat de Comisia Europeană;
- Parlamentele naționale, precum și organizațiile neguvernamentale, vor fi implicate în proiect încă din primele faze;
- Este necesar să se realizeze un consens între toți actorii, în toate temele și proiectele; altfel însăși existența UE ar fi pusă sub semnul întrebării.

Domnul Pierre LEQUILLER a constatat acordul asupra punctelor din ordinea de zi și asupra problemelor ridicate de participanți, declarând lucrările închise.

Deputat George BĂEȘU

Senator ECKSTEIN-KOVACS Peter

Redactat: Dan MATEI, consilier parlamentar, Secretariatul Comisiei pentru afaceri europene
Marian POPA, consilier parlamentar, Direcția pentru afaceri europene a Senatului

S.A.E.

